

Βενετία, 9/1/2015

Η Αριάδνη απολάμβανε το latte machiatto της, συντροφιά με ένα Marlboro lights στο μικρό καφέ Florian της Piazza San Marco, σε ένα ακόμη από τα πολλά ταξίδια της στη Βενετία, όπου πήγαινε συχνά για να επισκεφτεί τη Μαρκιανή βιβλιοθήκη. Γέννημα θρέμμα Κρητικά, από το Ρέθυμνο, τελείωσε τις σπουδές της στο ιστορικό-αρχαιολογικό Ρεθύμνου και έφυγε για μεταπτυχιακά στο Λονδίνο. Εκεί γνώρισε και τον καθηγητή και σύντροφό της, τον Jason, που έγινε γι' αυτήν συνταξιδιώτης στις έρευνες και τις εμμονές της. Γιατί είχε εμμονές η Αριάδνη. Τόσα χρόνια σπουδές, κόντευε τα τριάντα πια, μεταπτυχιακά, διδακτορικά, ποτέ δεν ήταν ευχαριστημένη. Δεν την ευθουσιάζαν τόσο πολύ τα πτυχία και οι τίτλοι. Την ανακάλυψη ήθελε, τη χαρά να βρει εκείνη αυτό που για αιώνες ήταν κρυμμένο και μυστικό. Γι' αυτό άλλωστε και σπούδασε αρχαιολόγος. Από μικρό κοριτσάκι το έλεγε πως μια μέρα θα ανακαλύψει κάτι πολύ σπουδαίο.

Η Βενετσιάνικη πλατεία έσφυζε από κόσμο και βουή, όμως η Αριάδνη ταξίδευε με το μυαλό της στον τόπο της, στο Ρέθυμνο. Τότε που ήταν παιδάκι ακόμα κι έκανε τα ίδια όνειρα με αυτά που κάνει τώρα. Τότε που ζούσε ο παππούς της, ο Δημήτρης κι ήταν ο μόνος που έδειχνε τόσο μεγάλο ενδιαφέρον στην ερευνητική αυτή φύση της εγγονής του. Όσο το σκεφτόταν, σαν να της φαινόταν πια πως ήταν ο παππούς της τελικά που τη μπόλιασε με το μικρόβιο της αναζήτησης. Πόση μεγάλη χαρά είχε πάρει όταν η Αριάδνη πήρε το πτυχίο της στην Αρχαιολογία! Και πόσο παράξενα της είχαν φανεί τότε τα λόγια του. «Εγγόνα μου», της είχε πει τότε, «όλοι σου κάνουν δώρα σήμερα για την επιτυχία σου. Το δικό μου το δώρο, θα είναι το πιο μεγάλο και το πιο λαμπερό απ'όλα!». Τα χρόνια πέρασαν κι ο παππούς της δεν της χάρισε τίποτα τελικά. Να το ξέχασε άραγε; Να μην πρόλαβε;

-Aria darling, are you ready?

Ποτέ δεν τους κατάφερε τους ξένους να προφέρουν το όνομά της. Και όσο κι αν το μισούσε, η Αριάδνη, έγινε Άρια. Ήπια την τελευταία γουλιά από τον καφέ της και ακολούθησε τον Jason προς την *Calle Bianca Capello*.